

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

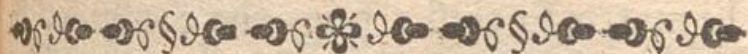
Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VII. [i.e. VIII.] Ab anno Christi 1370. ad 1380.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

gitta propositum diffvadere conata est & prædixit mortem ibi obventuram si iret. Ordinem porrò a S. Brigittâ Svecâ ex nobili profapiâ oriundâ tum pro mulieribus, tum pro viris, institutum paulò antè Urbanus confirmavit.

DE CAS VII.

Ab anno Christi 1370. ad 1380. ❀

1371. **G**regorius XI. Principes Christianos missis legatis reconciliare inter se modis omnibus adlaborat.

Lithuani auditâ morte Casimiri Poloniam depopulantur, & inter cæteras prædas partem Crucis exportant, sed currus quo hæc deferebatur, nunquam loco moveri potuit, itaque à prædonibus, licet Ethnicis restituta est.

Henricus Rex Castellæ classem mittit in oram Gallicam, cujus ope Franci ad Rupellam Anglos insigniter vincunt.

Joannes Hus ex scriptis Wiclephi contra Ecclesiam seminat in Bohemia hæreses.

❀ (1372.) ❀ Gregorius Pontifex res Hispanas & Siculas componit, & Carolum Regem Navarræ cum suis inimicis conciliat. Excitat insuper Christianos Principes

pes

pes Occidentis contra Turcas, hanc autem expeditionem Genuensium & Venetorum discordia perturbat, ex levissima prorsus causa orta & cum dedecore commemoranda, non tamen tacenda, ut videant Christiani, quàm injustè & impiè filii matris Ecclesiæ pugnent contra se. In coronatione Petri seu Petri Hierosolymorum Regis, antea Cyprii, accidit, ut Venetorum Legatus (ab aliis Bajulus tantum dictus) præponeretur Genuensium Bajulo (sive Legato) quâ de causâ cum hi vindictâ spirarent, & deposcerent passim, Famagustæ Genuenses trucidati; ideoq; hi grandi classe comparatâ totam Insulam pervagati, cepère Famagustam, eamque centum annis tenuerunt, levissimam honoris injuriam gravissimis damnis vindicantes.

✽(1373.)✽ Ordo Eremitarum S. Hieronymi a Gregorio XI. confirmatur, & ab eodem turpissima secta Turolupinorum flammis damnatur.

Poloniam hoc anno turbavit Monachus excucullatus cognomento Albus filius Casimiri nepos Uladislai Loctici. Hic Divione factus Monachus ex ingenii levitate abjectâ veste sacrâ (quantumcunq; Pontifex reclamaret) à Polonis Hungaris detre-

tan*

stantibus pro Rege agnitus est, armisque correptis multa damna intulit, & plura recepit, donec rebus cum Ludovico Hungariæ & Poloniæ Rege compositis, Divionem ad monasterium S. Benigni rediit, ac demum obiit anno 1388. neque Princeps, neque Religiosus.

HÆRESIS TURELUPINORUM SEU CYNICORUM.

Setta hæc ferina prorsus & agrestis hoc tempore à Gregorio XI. penitus fuit extincta, & in flammis consumpta, tum propter errores Beuardorum, tum propter alios duos.

1. Dicebant, nihil perdere debere quenquam eorum, quæ à naturâ accepimus. Sic persuasi pudenda sine tegumento ostentabant, ac propagulam turpiter coibant canum instar & equorum.

2. Dicebant, voce non esse orandum, sed solo corde, eaque spiritus libertate quæ Divinis legibus subjecta non sit.

(1374.) Emmanuel filius Joannis Palæologi ab Amurathe Rege Turcarum Principatu Theffalonicæ spoliatur.

Scoti misso in Galliam Cardinale Glascoense, renovant fœdus cum Francis, & mox bellum Anglis inferentes insigni prælio vincunt.

Bernabos Vice-Comes hoc tempore sævit in suos, venationi tam infano studio de-

de-

deditus ut aleret canum quinque millia quos alendos distribuebat inter subditos quolibet mense repræsentandos ; qui strigiosiores viderentur , multabantur a lumni grandi pecuniâ , & si morerentur omnibus bonis exuebantur. Duos Minoritas aulos eum admonere , tanquam hæreticos comburi iussit : dignus profecto Actæonis supplicio.

✱(1375.)✱ Eò miseriæ in Oriente res Christiana devenit , ut Imperator Græcorum Amurathi cœperit esse tributarius , & huius in expeditionibus adesse cogeretur , atque argumento certissimo Imperii in ultimam ruinam incumbentis.

In Italiâ populi auctoribus præcipue Florentinis , in sanctam Sedem rebellant. Unde civitatibus arces impositæ , ad contumaces frænandos.

Uladislaus nepos Uladislai Lothici Poloniae Regis monachus , ad compescendum regnum Poloniae , dispensatione Pontificis invitatur.

Carolus Francorum Rex fert legem de filiis Regum consecrandis post decimum quartum ætatis annum , quando mortuis parentibus ipsi impuberes relictæ sunt.

Petrus de Luna Arragonius magno deinde malo Ecclesiæ à Pontifice creatur Cardina-

lis, dicitur Pontifex commonuisse eum, ut
caveret, ne luna sua eclipsin pateretur: Et
verè ea magnas Ecclesiæ tenebras induxit.

✠(1376.)✠ Gregorius Pontifex Flo-
rentinos propter excitatam superiore an-
no rebellionem anathemati subjicit, sed
non multò post per interpositionem S. Ca-
tharinæ de Senis ab eodem eos absolvit.

Gregorius XI. Papa cùm bellis Italiæ in-
diès crescentibus nullus finis inveniretur,
hortante maximè S. Catharinâ virgine Se-
nensi Ordinis Dominicani monialium, ut
tot malis mederetur, Sedem Pontificiam
Romam transferre constituit, quæ ante
annos 71. fuerat Româ ob Italicas seditio-
nes Avenionem translata. Quare Ponti-
fex mense Septembri Avenionem dese-
rens Romam pervenit sequentis anni Ja-
nuario.

Permittit Pontifex nominari ab Electro-
ribus Regem Romanorum Wenceslaum fi-
lium Caroli IV. annorum 14. adolescentem,
corpore distorto, & animo turpiore,
quam filii turpitudinem parens multis
nummis deauravit: pro quo promovendo
tantum dedit & tanta promisit, ut, cùm
dare non posset, Electoribus publica Im-
perii vectigalia oppignoraverit, & multas
urbes Principibus vendiderit. Unde Impe-
rialem

rialem Aquilam ferè penitus deplumavit
 sicut egregiè dixit, qui tunc vivebat, Pe-
 trarcha, *Romanum Imperium, cui nihil defuit,
 nisi modicum Orientis, nihil nunc possidet, nisi
 modicum Occidentis.* De eodem dixit non
 unâ vice Maximilianus: *Hoc Carolo pestulen-
 tiorem pestem Germaniæ nunquam obtigisse.*
 Et communi elogio audiit *Pater quidem Bo-
 hemiæ, sed vitricus Imperii.* Qui domum su-
 am per evisceratam Germaniam fecit Au-
 gustam, sed angustum Imperium. Nec
 potuit magis afflixisse Imperium, quam
 inundatione successionis pro filio suo,
 quam ut mercaretur, singulis Electoribus
 promisit centum millia aureorum. Quam
 immanis hæc summa pro asino ad lyram
 applicando!

Joannes Palæologus Imperator Con-
 stantinopolitanus ab Andronico filio ope
 Genuensium antea pulsus, nunc ope Venetorum
 restituitur, quibus propterea Tenedus
 Insula data est à Genuensibus erepta.

✽(1377.)✽ Eduardus Rex Angliæ moritur,
 cui succedit Richardus II. ejus nepos
 ex Eduardo filio Principe Walliæ defuncto,
 puer undecim annorum.

Amurathes Turcarum Rex post devictos
 Bulgaros & Servios, & magnâ felicitate
 maxima bella gesta in Asiâ & Europâ, in ipsâ
 Ser-

Servicâ expeditione à privato quodam occiditur & pro eo imperat filius Bajazethes, qui sequentibus annis in Macedoniam, Epirum, & Hungariam penetravit.

Mare 16. Novembris, ruptis aggeribus, irumpit in Flandriam, & septendecim pagos submergit.

Renovatur bellum inter Francos & Anglos, ac novum oritur inter Venetos & Genuenses propter Insulam Tenedos.

Messanæ moritur Fridericus Rex Trinacriæ, Mariâ filiâ relictâ hærede, unde postea magni tumultus enati,

Gregorius XI. cum primùm Romam venit, intellexit se à Romanis delusum, & à Florentinis spretum, qui apud se pseudo-Minoritam, & pseudo-Prophetam Thoramasuccium retinebant, quare secessit Anagninam sacrâ Eucharistiâ prælatâ; sed antequam Româ discederet, rescripsit contra errores Joannis Wicleffi Angli, Theologiæ Magistri, & Rectoris Ecclesiæ de Luttlevort Diocesis Lincolnensis, qui Præfecturâ collegii, & Episcopatu Wigorniensis dejectus, in Pontificem & Ecclesiam virus evomuit, & ob negligentiam Eduardi senioris, & pueritiam Richardi atque Henrici Mareschalli fautoris sui invaluit, & faciem accendit, quâ Lutherus & Calvinus postea

postea Occidentem & Septentrionem
flammaverunt.

HÆRESIS JOANNIS WICLEFFI
AUCTORE WICLEFFITARUM,

*N*atione Anglus erat, professione Sacerdos,
& Magister Artium, talenta quæ à Deo
cepit convertit contra Ecclesiam, & contra
Deum, errorum suorum zizania circa hæc tem-
pora seminare cepit.

1. Docuit substantiam panis materialis, &
substantiam vini materialis manere in Sacra-
mento Altaris.

2. Accidentia panis non manere sine subje-
cto in eodem Sacramento.

3. Christum non esse in eodem Sacramento
identicè, & realiter in propria præsentia cor-
porali.

4. Si Episcopus aut Sacerdos existat in pec-
cato mortali non consecrare aut ordinare nec
baptizare.

5. Non esse fundatum in Evangelio quòd
Christus Missam ordinaverit.

6. Deum debere obedire diabolo.

7. Si homo fuerit debite contritus, omnem
confessionem exteriorem esse superfluum & inu-
tilem.

8. Si Papa sit præscitus sive reprobatus &
malus, & per consequens membrum diaboli, non
habere potestatem super fideles sibi ab aliquo da-
tam nisi fortè à Cæsare.

9. Post

9. Post Urbanum VI. non esse aliquem reci-
piendum in Papam, sed vivendum esse more
Græcorum sub propriis legibus.

10. Contra Scripturam sacram esse, quòd viri
Ecclesiastici habeant possessiones.

11. Nullum Prælatum debere aliquem excom-
municare, nisi sciat eum esse à Deo excommuni-
catum; & qui sic excommunicat, fieri per hoc
hæreticum & excommunicatum.

12. Prælatum excommunicantem Clericum,
qui appellavit ad Concilium vel Regem, eò ipso
traditorem esse Regis Regni.

13. Illos, qui omittunt prædicare vel audire
Verbum Dei propter hominum excommunicatio-
nem, excommunicatos, & in iudicio Dei tradi-
tores Christi esse.

14. Licere alicui Diacono vel Presbytero
prædicare verbum Dei absque auctoritate Sedis
Apostolicæ vel Episcopi.

15. Nullum esse Dominum civilem, nullum
esse Prælatum, nullum esse Episcopum, dum est in
peccato mortali.

16. Dominos temporales posse ad arbitrium
suum auferre bona temporalia ab Ecclesiâ, posses-
sionatis habitualiter, sive ex habitu delinquen-
tibus, & non tantum ex actu.

17. Populares posse ad suum arbitrium Do-
minos delinquentes corrigere.

18. Decimas esse puras eleemosynas, posse
paro-

parochianos propter peccata suorum Parochorum
 & Prælatorum ad libitum eas auferre.

19. Speciales Orationes uni applicatas per
 religiosos vel Prælatos, non plus prodesse eidem
 quàm generales cæteris paribus.

20. Conferentem eleemosynam fratribus
 eo facto excommunicatum.

21. Si ingrediatur aliquis religionem privatis
 tam, qualemcunque tam possessionatorum quàm
 Mendicantium reddi inhabiliorem & inepti-
 rem ad observationem mandatorum Dei.

22. Sanctos instituentes religiones privatis
 sic instituendo peccasse.

23. Religiosos viventes in religionibus pri-
 vatis non esse de religione Christianâ.

24. Fratres teneri per labores manuum
 suarum sibi acquirere, & non per mendicitatem.

25. Omnes esse Simoniacos qui se obligant
 orare pro aliis, eis in temporalibus subvenientibus.

26. Orationem præsciti sive damnandi val-
 li prodesse.

27. Omnia de necessitate absolutâ evenire.

28. Confirmationem juvenum, Clericorum
 Ordinationem, locorum consecrationem refer-
 vari Papæ, vel Episcopis propter cupiditatem
 lucri temporalis & honores.

29. Universitates, studia, collegia, gradua-
 tiones & magisteria, esse vanâ gentilitate intro-

ducta, & prodesse Ecclesie, sicut Diabolus prodest,

30. Excommunicationem Papæ esse censuram Antichristi.

31. Peccare fundantes claustra, & ingredienti-
entes esse viros diabolicos.

32. Ditare Clerum, esse contra regulam Christi.

33. Sylvestrum Papam & Constantinum Imperatorem erravisse, dotando Ecclesiam.

34. Omnes de Ordine Mendicantium esse hæreticos, & dantes eis eleemosynam esse excommunicatos.

35. Ingredientes Religionem vel aliquem Ordinem, eo ipso inhabiles esse ad observanda Divina præcepta, & per consequens ad perveniendum ad regnum cælorum, nisi apostata verint.

36. Papam cum omnibus Clericis possessionem habentibus esse hæreticos.

37. Ecclesiam Romanam esse Synagogam Sathane, neque papam esse Vicarium Christi aut Apostolorum.

38. Decretales epistolas esse apogryphas, & seducere à fide Christi.

39. Imperatores & Dominos seculares esse seductos à diabolo, ut Ecclesias dotarent.

40. Electionem Papæ à Cardinalibus esse inventum Diaboli.

P

41. Non

41. Non esse de necessitate salutis, credere Romanam Ecclesiam esse supra alias.
42. Fatuum esse credere indulgentias.
43. Juramenta esse illicita, quae fiunt in humanos contractus & commercia civilia.
44. Augustinum, Benedictum, Bernardum, &c. damnatos esse, nisi poenituerint de hoc, qui habuerint possessiones, & instituerint religiones.
45. Omnes religiones à diabolo introductas esse.
- Hi errores Wicleffi in Concilio Constantiensi secundum hunc ordinem annotati & damnati: præter hos etiam docuit alios errores qui colliguntur ex ejus scriptis.
46. Hominem carere libero arbitrio.
47. Omnia peccata prædestinatorum esse venialia, reproborum autem mortalia omnia esse.
48. Neque honorandos, neque invocandos esse Sanctos.
49. Neque Sanctorum neque Christi reliquias esse venerandas.
50. Crucem Redemptoris nullo modo venerandam.
51. Idololatriam esse cultum imaginum.
52. Vota omnia damnanda esse.
53. Repugnare Christianæ libertati obligatum esse ad Horas Canonicas.
54. Cantum Ecclesiasticum irridendum esse, & cantores esse sacerdotes Belial.

55. *Benedictiones omnes esse usum Necromantiae.*

56. *Nullum esse meritum in jejunio, vel in abstinentiâ à certis cibis.*

57. *Baptismum infantibus non esse necessarium ad salutem*

58. *Baptismo non esse admiscendam olei unionem.*

59. *Episcopum non esse simplici Sacerdote superiorem.*

60. *Matrimonium lege Divinâ licitum esse inter fratrem & Sororem.*

61. *Creaturam quamlibet esse ac vocari posse Deum, quòd illius perfectio sit in Deo ut in causâ.*

Hucusque errores & hæresis Wicleffi, ex his fructibus cognosci poterit arbor.

✽(1378.)✽ *Gregorius XI. Pontifex obiit Romæ, vitâ longiore dignus, in cujus locum, urgentibus Romanis, substitutus est Bartholomæus Neapolitanus, & dictus est Urbanus VI. Cardinales autem Galli, & quidam alii correpti ob vitia ab Urbano, Fundos digressi, caussatiq̃ue, vim sibi illatam à Romanis in electione Urbani, eligunt mense Septembri die 29. Cardinalem Gebbenensem, eumq̃ue nominant Clementem VIII. qui, relicta Italiâ, Avenionem se recepit, atq̃ue hinc deterrimum illud schisma*

oritur, quod fermè quinquaginta anno
duravit, tantò periculosius, quòd stare
ab utrâque parte viri sancti & miraculis
clari, Principes & Academiae, & esset dif-
ficile, quam in partem veritas & iustitia
vergerent, unde etiam illustrissimus
Cardinalis Baronius Jacobo Sirmondo
significavit, nihil se ægrè reformidare
in suis Annalibus, quàm pervenire ad hoc
tempus, de quo, quid statuendum, non esse
liberè pronunciaturus. Itali (præter Re-
ginam Neapolitanam) Germani, Angli,
Hungari Urbanum, Galli & Scoti Clemen-
tem, Hispani quidam hunc, quidam illum
probârunt. Et terribilis tunc exitit facies
ditionis Pontificiæ, & Divinarum huma-
narumque rerum perturbatio.

Confirmârunt ambo Pontifices electio-
nem Wenceslai, cujus pater Carolus IV.
obiit Pragæ 3. Kal. Decembris, ætatis 63.
Imperator ambigæ laudis, & velut ambi-
dexter ad virtutes & vitia. Litterarum fuit
amantissimus. qui etiam Pragensem Aca-
demiâ instituit, ut publicis quoq; differ-
tationibus interesset, & cum aliquando
quatuor horis auscultasset, monitus à Pa-
latinis, cœnæ tempus esse, respondit,
Hæc doctorum fercula gratissimam sibi cœnam
esse. *Quinque Linguarum peritissimus erat.*
Lati-

Latinæ, Italicæ, Gallicæ, Germanicæ,
Bohemicæ.

✽(1379.)✽ Henricus Castellæ Rex ve-
neno extinguitur, relicto hærede & regni
successore Joanne filio. Creditum est, ex
ocreis veneno illitis, à quodam Mauro ob-
latis morbum contraxisse.

Joanna Regina Neapolitana Clementem
comitata Avenionem, ab Urbano Papâ reg-
no deponitur.

Classis Genuensium Venetam profligat,
& Genuenses fossâ Clodiâ munitissimâ ur-
be potiuntur, quam tamen reparatâ clas-
se & resumptis animis sequente anno Ve-
neti receperunt, & inde bellum hoc dictum
est Clodianum, ferè æqualibus damnis u-
trinque consummatum.

✽(1380.)✽ Joanna Regina Neapolita-
na, cum prole careret, confectis tabulis sibi
hæredem renunciat Ludovicum Andega-
vensem, Caroli Sapientis Franciæ Regis
fratrem, haud dubiè sic instigante Clemen-
te, ut hic partes suas in Italiâ tueretur.

Moritur Carolus V. seu Sapiens Rex
Franciæ, quam valde divitem reliquit,
inventis in ejus ærario duodevigies cen-
ties millibus aureorum. Successit ei filius
duodennis Carolus VI. cognomento Bene-
dictus. Cui ex testamento patris dati sunt

tutores Philippus Burgundiæ Dux, & D
Joannes Borbonii, ille patruus, & hic av
culus ejus.

Instituitur Ordo Eremitarum S. Hier
onymi à Petro Bambacuttâ nobili Pisano
captus à prædonibus, illis sanctam vi
inspiravit, & monasterium construxit.

DE CAS IX

✽ *Ab anno Christi 1380. ad 1390.*

1381. **M**oschi & Tartari acriter inter
✽ **M**depugnant, victoriâ tandem
parte Moschorum stante.

Urbanus & Clemens legationibus ad fa
as quisque partes, Principes Christianos
trahere nituntur.

Inter Genuenses & Venetos per Caro
lum Dyrrhachinum pax æqualibus utrinque
conditionibus concluditur, & Clodianum
bellum finitur.

Carolus Dyrrhachinus, vulgò Parvus di
ctus, ab Urbano Papâ ex Hungariâ evoca
tus, in utriusque Siciliæ & Hierosolymo
rum Regem coronatur, qui à Neapolitanis
susceptus. Joannam in Castro Novo obse
dit, & compulit ad deditionem, atque in
clusit in munitioibus Lucaniæ & Apuliz.